

Rozpoznawanie Bożej woli cz. 4

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wypożyczenie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Rozpoznawanie Bożej woli cz. 4.

Czwarta część została w całości poświęcona tzw. „spektakularnym” sposobom rozpoznawania Bożej woli (nie jest to najlepsze określenie, ale takie funkcjonuje w niektórych opracowaniach). Powodem skumulowania w jednej (ostatniej) części właśnie takich narzędzi rozpoznawania Bożego głosu było poszanowanie teologicznych różnic wśród wierzących. Stąd prowadzący może zdecydować w zgodzie ze swoim poznaniem o przeprowadzeniu wszystkich materiałów lub ich części.

Wymienione zostaną różne pomocne sposoby, dzięki którym można rozpoznać Boży głos, szukając Jego woli. Porozmawiajcie o każdym z nich.

a) Wewnętrzne świadectwo.

- Rz 8:14 – „Bo ci, których Duch Boży prowadzi, są dziećmi Bożymi”.

W czym się przejawia ten sposób przemawiania do nas? Jakie masz doświadczenie w tym względzie – podaj, proszę, sprawdzone przykłady?

→ Duch Boży, czyli Duch Święty, zamieszkuje w odrodzonych duchowo wierzących. Za Jego sprawą możemy doświadczać wewnętrznego świadectwa, „odczucia w duchu”. Nie jest to słyszalny fizycznymi uszami

głos, ale gdzieś głęboko w nas, odczucie w naszym duchu. To może być coś, co nazwalibyśmy wrażeniem. Czasem ktoś mówi: „Czułem, miałem wrażenie, że...” – w ten sposób wyraża coś, co nie zostało poznane fizycznymi zmysłami. Ten duchowy słuch w nas staje się coraz wyraźniejszy wraz z doświadczeniem.

- Oczywiście ten sposób rozpoznawania Bożej woli, Bożego głosu jest subiektywny. Ale nie oznacza to, że należy go zignorować. Bóg jest duchem i duchowe rzeczy mamy rozstrzygać w duchowy sposób. Inną rzeczą jest ignorowanie czegoś, a inną ostrożność w przyjmowaniu wszystkiego, co ponadnaturalne. Biblia zawsze musi być ostatecznym weryfikatorem takich odczuć w duchu, jeżeli istnieje taka możliwość. Nieraz zdarzało się, że słuchając np. jakiegoś nauczania, powstawało pewne wrażenie zaniepokojenia „w duchu”, choć treść wypowiedzianych słów wydawała się biblijnie poprawna. A w miarę upływu czasu wychodziły rzeczy, które to potwierdzały. Kiedyś zadałem Bogu pytanie o czas zakończenia pewnej sprawy i „usłyszałem” w sobie konkretny okres. Dokładnie tak też się stało w sprawie, na którą nie miałem wpływu.
- Celem tego spotkania jest zwrócenie uwagi na bogactwo sposobów, w jaki może Bóg do nas mówić. Jeżeli prowadzisz kogoś przez ten temat, a nie masz doświadczenia z tego rodzaju „Bożym głosem”, to zachęcam Cię do szczerego powiedzenia o tym. Wszyscy jesteśmy w trakcie duchowego rozwoju. Dajemy to, co mamy, a nikt nie dysponuje wszystkim. Ważne jest, żeby uczeń Jezusa miał informację na ten temat. A Bóg zatroszczy się o Jego i Twój rozwój.

b) Proroctwo.

- 1 Kor 14:1 „Dążcie do miłości, starajcie się też usilnie o dary duchowe, a najbardziej o to, aby prorokować”.

W jaki sposób doświadczyłeś działania proroczego Słowa w swoim życiu? Podziel się przykładem?

- Na wstępie dobrze jest pamiętać, że słowo prorocze nie obowiązuje bezwarunkowo. Należy badać duchy i rozsądzać proroctwo (1 Kor 14; 29). Nigdy też nie może być sprzeczne ze Słowem Bożym w Biblii. Celem prowadzącego nie jest nauczanie na ten temat, ale zasygnalizowanie możliwości rozpoznawania woli Pana poprzez proroctwo. Przykład: modliliśmy się przez dłuższy czas z żoną o zmianę wielkości etatu w jej pracy. Z powodu rozwijającej się służby coraz trudniej fizycznie było ją godzić z pracą zawodową. Decyzja zmniejszenia etatu była jednak

związana ze zmniejszeniem środków na życie, więc pójście w danym kierunku niesło za sobą poważne konsekwencje dla rodziny. Wtedy dostaliśmy słowo prorocze, które w punkt oddawało to, co mieliśmy w sercach i postawiło przysłowiową kropkę nad „i”. Takie swoiste potwierdzenie. Później Bóg potwierdził to sytuacjami, które były dla nas świadectwem Bożego prowadzenia.

c) Sny.

- Job 33:14-17: „Wszak Bóg przemawia raz i drugi, lecz na to się nie zważa: We śnie, w nocnym widzeniu, gdy głęboki sen pada na ludzi i oni śpią na swym łożu. Wtedy otwiera ludziom uszy, niepokoi ich i ostrzega, aby odwieść człowieka od złego czynu i uchronić męża od pychy”.

Powiedz, proszę, czy miałeś kiedykolwiek jakiś sen od Boga? Jeżeli tak, to jak to rozpoznałeś?

→ Nie każdy sen, który mamy, pochodzi od Boga. Nie zawsze umiemy też właściwie rozpoznać jego przesłanie. Ponownie celem nie jest wykład na ten temat, tylko zasygnalizowanie możliwości, poszerzenie myślenia ucznia. Stąd prowadzący nie musi mieć dużej wiedzy i wielkiego doświadczenia, aby o tym powiedzieć. Nie jest też niczym niewłaściwym jasne powiedzenie o tym, że nie ma się doświadczenia w czymś. Możemy dać tylko to, co sami mamy, dlatego potrzebujemy siebie nawzajem.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

- a) Czego nauczyłeś się z dzisiejszego tematu? Co szczególnie zwróciło Twoją uwagę?
- b) Dlaczego ważne jest, żeby rozwijać się w tych obszarach i jednocześnie nie zaniedbywać innych sposobów rozpoznawania Bożej woli?
 - Bóg chce rozwoju w nas sfery ponadnaturalnej, ale jednocześnie nie możemy Boga włożyć w pudełko i „gonić za fajerwerkami”, a ignorować innych sfer Bożego przekazu. We wszystkim musi być harmonia. Nie jest dobrze wytrenować mięśnie lewej nogi, a resztę zaniedbać.
- c) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?
- d) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.
- e) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

1 Kor 14:1 „Dążcie do miłości, starajcie się też usilnie o dary duchowe, a najbardziej o to, aby prorokować”.

f) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety):
1 Kor 13 – cały rozdział.

g) Modlitwa na zakończenie.